

Veel uientelers krijgen dit jaar niet zo'n regelmatig gewas.

Goede uien goud waard

Geduld wordt beloond dit jaar. Goede uien zijn schaars en de beursnoteringen eindigen hoog; tot vier dubbeltjes. Voor de nieuwe oogst plantuien is flinke belangstelling. De zaaiuien krijgen te kampen met de nasleep van het droge voorjaar: veel telers zullen kilo's en dikke maten missen.

Door: Harma Drenth
Fotografie: Agrio

Het uienseizoen maakte een goede start, maar in februari begon het een beetje te haperen. De vraag uit Rusland en Oost-Europa die gewoonlijk rond die tijd op gang komt, bleef uit. Tegelijkertijd kwamen de eerste uien van het zuidelijk halfrond op de markt. Dat bracht een beetje de klad in de Nederlandse markt, al bleven de uienprijzen in die periode redelijk stabiel op zo'n 20 cent voor partijen met 30 procent grof en rond de 23 cent voor partijen met 60 procent grof. Maar het was nog niet duidelijk welke kant het zou opgaan. Inmiddels is het wel duidelijk: de laatste uien worden duur betaald. Begin maart begonnen

de prijzen weer te klimmen, tot een niveau van bijna 25 voor fijne en bijna 30 cent voor grovere partijen. Half tot eind maart daalden de prijzen weer, zij het dat ze niet naar het niveau van februari terugzakten. Op dat punt kon het nog steeds alle kanten op. De laatste uien konden achter de schuur worden gereden of ze zouden goed geld waard zijn. Het werd het laatste. De stijging ging snel: Middenmeergaf op 16 mei als laatste notering voor dit seizoen 30 tot 40 cent voor partijen met 30 tot 60 procent grof. Uiteindelijk zijn vorige week de prijzen op alle beurzen gestegen tot een niveau van vier dubbeltjes.

Kwaliteit

Het zijn geen grote groepen telers die hiervan profiteren. De kwaliteit van de uien moet er naar zijn om zo lang te kunnen bewaren. In veel gevallen viel dat dit jaar tegen, melden handelaren. De fysiologische ouderdom van de uien was aan het begin van het bewaarstadium al niet zo best. De uien waren volgens Luc Kok van Agrifirm een maand ouder dan gemiddeld. Telers konden dus relatief vroeg schot verwachten. Daar kwam nog bij dat in het vroege voorjaar de temperaturen al erg hoog waren in combinatie met een lage luchtvochtigheid. Dat maakte de bewaring in een schuur zonder mechanische koeling erg lastig. Slechts weinig telers zullen daadwerkelijk vier dubbeltjes vangen.

Maar ook wie niet tot het laatst kon wachten met afleveren, heeft een goede prijs kunnen vangen. „Ik heb ze verkocht voor 32 cent”, meldt een teler die anoniem wil blijven. Het was een partij met meer dan 60 procent grof. „Langer bewaren ging niet. Ik had de gok

wel kunnen wagen, maar dan had ik de partij misschien moeten verkopen met 25 procent tarra.”

De hoge prijzen aan het eind van het seizoen hebben al hun weerslag op de nieuwe oogst. Telers krijgen goede prijzen geboden voor hun plantuien, terwijl die vroege teelten juist relatief veel hebben geleden van de droogte in het voorjaar. Ondanks dat zit de stemming er al goed in, zegt Luc Remijn van DLV Plant. „Dat heb je met uien; het is goud of hout.”

Kleine oogst

Wellicht blijven die goede prijzen standhouden tot de oogst van de zaaiuien. Het aanbod daarvan zal kleiner zijn dan gemiddeld. „Topopbrengsten halen we niet meer”, zegt Remijn. Voor sommige percelen wordt het volgens de DLV'er al aan de late kant. Hij kwam vorige week nog percelen tegen waarop planten stonden in het kramstadium, naast planten met drie pijpen. Dat zijn enorme verschillen binnen dezelfde percelen en het zal zijn invloed hebben op de uiteindelijke opbrengst. „De ui is een daglengteplant. Bij een bepaalde daglengte gaan de uien gewoon bollen. Maar als ze de planten op dat moment vier of vijf blaadjes hebben in plaats van zeven, dan blijven de uien klein. En als de plant nog minder pijpen heeft dan vier of vijf, dan wordt het prei.”

Remijn denkt dat de meeste telers in zijn werkbied, het Zuidwesten van Nederland, eerder 40 ton per hectare zullen rooien dan het gemiddelde van 55 tot 60 ton per hectare. Daarmee ligt de opbrengst dan niet hoger dan de oogst van vorig jaar. En gezien de grote verschillen in de planten op hetzelfde perceel, kunnen de grove partijen wel eens schaars worden.